

صبحی از زبان خودش

۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۳ ساعت ۱۸:۲۷

برای پی بردن به چهره‌ی واقعی این فرقه‌ی سیاسی ضاله بهترین منابع، نوشته‌های خود بهائیان است که از ماهیت آن آگاه شده و مسلمان شده و خاطرات خود را به‌رشته‌ی تحریر درآورده‌اند؛ خاطرات مبلغان برجسته بهائیت همچون صبحی، آواره و دیگران از آن جمله هستند.

تاریخ معاصر ایران ناگفته‌های بسیاری دارد؛ از جمله ناگفته‌های تاریخ معاصر ایران نقش مخرب و خائنانه‌ی فرقه‌ی ضاله‌ی بهائیت است. نقشی که این فرقه‌ی سیاسی در ابعاد مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در ایران داشته است تاکنون مورد بررسی و پژوهش دقیق قرار نگرفته است. علی‌رغم مظلوم‌نمایی که این تشکل حزبی داشته و دارد در مقاطع حساس تاریخ ایران ضربه‌های کاری بر پیکر ایران و مردم آن زده‌اند. نقش آنها در کشف حجاب، ترویج فحشا و منکرات، غارت میراث فرهنگی و باستانی ایران، قاچاق کتب خطی قدیمی، انتقال ثروت هنگفت از ایران به خارج و تصرف زمین‌های حاصل‌خیز در نواحی مختلف، بخشی از فعالیت‌های خائنانه‌ی ایشان است که متأسفانه در عرصه‌ی پژوهش و تحقیق توجه چندانی به آن نمی‌شود تا ابعاد و عمق کینه و عناد ایشان با ایران و ایرانی و اسلام و تشیع آشکار گردد. علاوه، آنکه این فرقه همواره به عنوان ستون پنجم بیگانگان اعم از روسی، انگلیسی، اسرائیلی و آمریکایی، حافظ و تأمین‌کننده‌ی منافع قدرت‌های خارجی در ایران بوده است.

برای پی بردن به چهره‌ی واقعی این فرقه‌ی سیاسی ضاله بهترین منابع، نوشته‌های خود بهائیان است که از ماهیت آن آگاه شده و مسلمان شده و خاطرات خود را به‌رشته‌ی تحریر درآورده‌اند؛ خاطرات مبلغان برجسته بهائیت همچون صبحی، آواره و دیگران از آن جمله هستند.

فضل‌الله مهتدی فرزند محمد حسن مهتدی معروف به صبحی از بهائیان کاشان است که سال‌ها در آسیای میانه و اغلب نقاط ایران به عنوان مبلغ بهائیان سفر کرد. وی پس از سال‌ها معتمد عبدالبهها بودن، به دلیل مفاسد اخلاقی، سیاسی و مالی بهائیان، از آنها جدا شده است.

صبحی پس از جدا شدن از بهائیان، آموزگار شد و در سال‌های پس از انقلاب به داستان‌گویی در صدا و سیما پرداخت.

خاطرات صبحی تحت عنوان کتاب صبحی سال ۱۳۱۲ در مطبعه دانش تهران به چاپ رسید و بخش دوم آن سال ۱۳۳۵ با عنوان پیام پدر منتشر شد.

اهمیت خاطرات صبحی از دو جهت قابل توجه است؛ نخست شخصیت صبحی و دیگری محتوای خاطرات که به تاریخ و عملکرد فرقه بهائیگری پرداخته است.

صبحی در این کتاب توجه ویژه‌ای به مباحث بنیادی و اعتقادی دارد و به بیان تاریخچه پیدایش بهائیت و معتقدات بهائیان پرداخته و ضمن بیان خاطرات دوران وابستگی خود به بهائیت، شاخصه‌های اعتقادی اسلامی را بیان کرده است.

صبحی پس از گذشت بیست سال از انتشار کتاب صبحی یا خاطرات زندگی در سال ۱۳۳۲، پیام پدر را منتشر کرد.

کتاب پیام پدر را می‌توان جلد دوم خاطرات صبحی دانست. اگرچه شباهت‌هایی در برخی از فرازهای آن وجود دارد، ولی شرایط زمانی و مکانی راوی، کیفیت و کمیت بیان پیام پدر را متفاوت از خاطرات قبلی کرده است.

«خاطرات زندگی صبحی و تاریخ بایبگری و بهائیگری» شامل دو جلد از آثار صبحی در مورد بهائیت است (خاطرات زندگی صبحی و پیام پدر) که در سال‌های قبل از انقلاب توسط سیدهدادی خسروشاهی، چاپ و منتشر شده بود.

بر اساس رسالت مرکز اسناد انقلاب اسلامی انتشار خاطرات و اسناد صبحی، نویسنده نامی ایران که مدتها از مبلغان برجسته‌ی بهائی و علاوه بر آن محرم اسرار عبدالبهاء عباس افندی، از رهبران بهائی، بوده در دستور کار انتشار قرار گرفت. این مجموعه که شامل دو جلد از آثار صبحی در مورد بهائیت است (خاطرات زندگی صبحی و پیام پدر) که در سال‌های قبل از انقلاب توسط استاد سیدهدادی خسروشاهی، از فعالان عرصه‌ی فکری و فرهنگی نهضت اسلامی، در چند نوبت چاپ و منتشر گردیده بود. با توجه به تحركات اخیر این فرقه‌ی ضاله در داخل و خارج از کشور، انتشار این خاطرات ضروری می‌نمود؛ ضمن آنکه نگارنده‌ی آن هیچ خصومت و عناد شخصی با بهائیان نداشته و تلاش نموده انصاف را رعایت نماید.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/19991/خودش-زبان-صبحی>